

Økologi på tværs af grænser

Fødevarerproduktion og økologisk landbrug har altid været Camilla Mikkelsens interesse. Som helt ung blev Camilla vred over den tidligere rigide EU-lov, som forbød salget af krumme agurker. Nu har hun en spændende hverdag, hvor hun påvirker EU-lovgivningen inden for økologi.

Fra landbrug til økologisk landbrugspolitik

Jeg har altid interesseret mig for, hvor vores mad kommer fra, hvordan den er produceret, hvad der er puttet i den og så videre. Jeg er vokset op på landet, og det har haft betydning for min oplevelse af natur og fødevarerproduktion. Det var dog først, da jeg opdagede, at det ikke var alle som vidste, hvordan den mad vi spiser, bliver lavet og hvor råvarerne kommer fra, at jeg for alvor fik lyst til at arbejde aktivt med fødevarer i min uddannelse og senere i mit arbejdsliv. Jeg havde ikke en klar plan for, hvad jeg skulle læse, men mine valg i uddannelsesforløbet har altid afspejlet min interesse for fødevarer.

Efter gymnasiet læste jeg til faglært økologisk landmand. Det er en uddannelse på linje med andre landbrugsuddannelser, som giver kompetencer inden for teoretisk og praktisk landbrugsdrift.

Selvom der er god brug for økologiske landmænd i Danmark, var det ikke min plan, at jeg skulle være aktiv økologisk landmand. Derimod ville jeg gerne kombinere den praktiske indsigt fra landbrugsuddannelsen med en uddannelse inden for formidling og kommunikation. Det er vigtigt, at sikre produktionen af sunde fødevarer.

Jeg valgte derfor i første omgang at læse markedsføringsøkonomi som er en 2-årig akademisk uddannelse. Kombineret med et års studier på et engelsk universitet fik jeg en bachelor i marketing management.

Først på mit kandidatstudie i kultur, kommunikation og globalisering kom jeg til at arbejde mere med den politiske og globale tilgang til fødevarerproduktionen. I mit speciale på universitetet skrev jeg om EU's landbrugspolitik, og kombineret med min viden om økolo-

gisk landbrug ledte det til, at jeg fik en praktikplads på det europæiske kontor for den internationale paraplyorganisation for økologiske organisationer, IFOAM. IFOAM ligger i Bruxelles, hvor jeg i dag er ansat.

Mellem praksis og lovforslag

I mit daglige arbejde følger jeg udviklingen af lovgivningen for økologisk landbrug og relaterede områder. Generaldirektorater for landbrug og udvikling af landdistrikter i den Europæiske Kommission kommer med forslag til nye regler, og vi prøver at få indflydelse på den proces så tidligt som muligt i forløbet ved at kommunikere vores holdninger til Kommissionen. Jeg koordinerer vores arbejde på området, og jeg fungerer som et slags bindeled mellem vores medlemmer og de

europæiske institutioner, først og fremmest Kommissionen. Så snart vi ser et forslag til en ny regel, spørger vi vores medlemmer, hvad de synes om reglerne. På grundlag af de kommentarer vi får, formidler vi en fælles holdning tilbage til Kommissionen enten i form af et positionspapir eller i direkte møder med den afdeling i Kommissionen, som udarbejder forslag til reglerne for økologisk landbrug. Det er derfor vigtigt, at vi har tæt forbindelse til 'dér hvor det sker' i forhold til regeldannelsen.

Økologisk dialog på tværs

Mit arbejde er direkte relateret til den europæiske lovgivning på landbrugs-, miljø- og fødevarerområderne. Vi har adresse i Bruxelles, fordi det er tæt på de europæiske institutioner, især Kommissionen, men også fordi det er centralt placeret i Europa, og det derfor er relativt let at besøge vores medlemmer i de forskellige lande.

En vigtig del af vores arbejde består nemlig i at hjælpe med til at udbrede og forbedre vilkårene for økologisk produktion i de enkelte medlemslande. Det betyder, at vi har tæt kontakt med vores medlemmer og mindst 2 gange om året lægger vi vores bestyrelsesmøde i et medlemsland. Til møderne samles 27 repræsentanter – én fra hvert EU- og EFTA land - for at diskutere organisationens arbejde, men også for at besøge og få indsigt i de økologiske produktionsvilkår i værtslandet. For mig er det en meget vigtig del af arbejdet.

Det er også vigtigt for mig at have kontakt til dem, som arbejder praktisk med den økologiske fødevarerproduktion i de enkelte lande, så vi bedst muligt kan varetage deres interesser, når vi kommunikerer med Kommissionen og de andre europæiske institutioner. Denne del af mit arbejde stiller de største udfordringer, for her oplever jeg, hvordan det europæiske samarbejde dækker over gigantiske geografiske, kulturelle, sproglige og økonomiske forskelle.

Det kan derfor være svært at opnå enighed om fælles regler for økologisk produktion. Når det lykkes, og det gør det heldigvis ofte, er det derimod et vigtigt argument i forhold til Kommissionen, at den samlede europæiske sektor står bag vores udtalelser.

Den internationale by Bruxelles

Bruxelles – og Belgien i det hele taget - er et land med mange kontraster, kulturelle såvel som økonomiske og sproglige, og på den måde afspejler hjembyen for det europæiske hovedkvarter meget godt den diversitet som den europæiske union indeholder. Byen er meget levende by med et rigt kulturliv – der er altid en musik- eller filmfestival, koncerter, udstillinger osv.

By tilbyder sig måske ikke umiddelbart som et oplagt turist- og rejsemål. Den er direkte grim nogle steder, og det belgiske system kan virke oldnordisk og meget bureaukratisk set med danske øjne. Men netop kontrasterne gør, at jeg oplever byen som meget levende og menneskelig på sin helt egen måde. Flotte historiske bygninger ligger side om side med kontorbygninger i glas og stål og små boligkvarterer med masser af små caféer og barer. Der er hele tiden noget nyt og uventet

at opdage i byen, den er aldrig forudsigelig, og efter at have boet her i næsten 2 år vil jeg ikke påstå at jeg kender byen til bunds – der er stadig meget mere at opdage og derfor bliver det aldrig kedeligt at bo her.

Jeg følte mig hurtigt hjemme i Bruxelles, måske på grund af de mange andre europæere og folk fra resten af verden, som også bor her for at arbejde for kortere eller længere tid. Med dem er det let at opnå en fælles forståelse: Vi bor alle i en by og et land som ikke er vores oprindelige hjem. Man kan ikke undgå at møde en masse mennesker med forskellige nationaliteter, og det afspejler min omgangskreds meget tydeligt.

Til gengæld kan det synes lidt svært at komme tæt på belgierne. Men hvis man bevæger sig uden for 'Eurokratiets' rammer kan det sagtens lade sig gøre. Min oplevelse er, at de er lidt uforstående overfor alt EU-halløjet, men de er generelt nysgerrige og åbne for at møde de nationaliteter, som har 'invaderet' deres hovedstad.

EU er andet end krumme agurker

Da vi i Danmark havde EU-folkeafstemning i 1992, var jeg for ung til at stemme, men fra samfundsundervisningen i skolen, fik jeg en klar opfattelse af, at det var vigtigt at indgå i et samarbejde med de andre lande.

Jeg forsøgte endda at overbevise alle i min familie og omgangskreds om, at det var afgørende for vores fremtid, at de stemte ja.

Ved den følgende afstemning i 1992 havde min holdning taget en 180-graders vending. Den berømte regel, som angav bestemte standardformer for frugt og grøntsager, fik mig til at betragte EU-samarbejdet en ensrettende kødhakker, der skar alt over en kam. Jeg mente, at vi for alt i verden ikke skulle lade vores nationale politik diktere fra Bruxelles.

Siden da har jeg modereret min opfattelse af unions-samarbejdet. Reglen som forbød de krumme agurker, er nu blevet afskaffet, og der er indledt en række tiltag for at begrænse bureaukratiet. EU udvikler sig hele tiden. Efter jeg er begyndt at beskæftige mig med EU-lovgivningen i mit arbejde, er jeg blevet bekræftet i, at samarbejdet indeholder både fordele og ulemper.

Jeg betragter mig selv som én, der forholder sig kritisk for til Unionen. I udgangspunktet, synes jeg, at det er en god idé at samarbejde på flere områder på tværs af landegrænser. Men jeg synes ikke om at trække rigide, ensrettende regler ned over lande og områder med så forskellig geografi og demografi, som vi har repræsenteret inden for EU.

Fodboldtrænere har også fælles oplevelser

Selvom jeg har EU-institutionerne tæt inde på livet i Bruxelles til hverdag, synes jeg stadig at det er svært at få et fuldstændigt overblik over alle aspekter af EU-samarbejdet. Jeg forstår godt, at det kniber med engagementet fra EU-borgernes side.

Alligevel er det vigtigt, at borgerne i de europæiske lande få en forståelse for det europæiske samarbejde. Måske ville det fremme engagementet, hvis samarbejdet ikke kun foregik på det politiske niveau, men også fandt sted i 'det virkelige liv'. Vi deler mange ting på tværs af grænserne. Og det kan være givende for alle fra økologiske landmænd til forskere og frivillige fodboldtrænere at udveksle erfaringer og måske samarbejde med andre EU-borgere med samme beskæftigelse og interesser.

Læs mere om Camillas arbejdsplads:

www.ifoam-eu.org

Artiklen er forfattet af: *Camilla Mikkelsen*

Redaktion: *Marianne Kirk, DEO*

Layout: *Rasmus Nørlem Sørensen, DEO*

Udgivet af **Oplysningsforbundet DEO** med støtte fra Dansk Folkeoplysnings Samråd, 2009